

University of Groningen

What's Up, Theunis?

Piersma, Theun

Published in:
Vogelnieuws

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2009

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Piersma, T. (2009). What's Up, Theunis? Bohai Baai. Vogelnieuws, 2009(4).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

What's Up, Theunis?

HET GLOBAL FLYWAY NETWORK IS HET KWETSBAAR SYSTEEM VAN INTERNATIONALE TREKROUTES WAAR-LANGS STELTLOPERS ONGELOOFLIJKE AFSTANDEN AFLEG-GEN. PROFESSOR THEUNIS PIERSMA, SUPERSPECIALIST OP DIT GEBIED, DOET IN HET LOGBOEK *WHAT'S UP, THEUNIS?* VERSLAG VAN ONDERZOEK.

Bohai Baai

Een paar honderd kilometer ten oosten van Peking ligt de Gele Zee. Wat de Waddenzee is voor de in West-Afrika overwinterende wadvogels, dat zijn de randen van de Gele Zee voor de wadvogels in Zuidoost-Azië, Australië en Nieuw-Zeeland. Grootschalige verkenningen vanuit de internationale 'wadvogelgemeenschap' hadden geleid tot de ontdekking van de drie doortrekgebieden van rosse grutto's en grote kanoeten; Zuid-Korea, een gebied ten noorden van Shanghai, en het grensgebied tussen China en Noord-Korea. Maar de kanoeten uit Australië en Nieuw-Zeeland waren onvindbaar.

Een groepje biologie-studenten uit Peking ging regelmatig vogels kijken op het dichtstbijgelegen wad van de Bohai Baai, de noordwesthoek van de Gele Zee. Ze zagen daar wel kanoeten, maar nooit grote aantallen. Eén van hen, Yang Hong Yan — ze groeide op in een torenflat in een buitenwijk van Peking — had veel talent en kreeg de smaak te pakken. Ze werkt nu aan een proefschrift dat ze over enkele jaren aan de Rijksuniversiteit Groningen hoopt te verdedigen.

Yang Hong Yan, bijgestaan door haar echtgenoot Chen Bin — musicus en amateurvogelaar — breidden hun zoekgebied samen met beginnende biologiestudenten uit, en vorig jaar mei telden ze er meer dan 20.000 kanoeten. De tellingen van de afgelopen weken, in mei 2009, wijzen op piekaantallen van wel 50.000 kanoeten. Bohai Baai is ontmaskerd als hét doortrekgebied van kanoeten tijdens de voorjaars trek. Ze zijn daar in gezelschap van duizenden breedbekstrandlopers en krombekken en honderden grutto's en rosse grutto's.

Waar Yang Hong Yan zich concentreerde op het voedsel van de kanoeten, richtte Chris Hassell zich op het lezen van kleurringcombinaties. De afgelopen drie winterseizoenen had hij voor het Global Flyway Network 312 kanoeten gekleuringd bij Broome, in het tropische noordwesten van Australië. Daarvan zag hij er maar liefst 76 terug. Dit bewijst dat vrijwel alle Australische en de meeste Nieuw-Zeelandse kanoeten, tijdens hun trek naar respectievelijk de Nieuw-Siberische eilanden en de toendra's van Chukotka, van de Bohai Baai afhankelijk zijn.

Zonder economische crisis was men nu waarschijnlijk al begonnen met het inpolderen van de resterende rijke wadplaten waar opzettende wadvogels het van moeten hebben. De kanoeten en krombekken van Bohai Baai schreeuwen om internationale aandacht en hulp, en ik zeker ook, want die kanoeten zijn in 2001 naar mij vernoemd: *Calidris canutus piersmai*.

Klimaat